

Vergaderjaar 1987-1988 Nr. 13a

19099

Verruiming van de mogelijkheid van behandeling van burgerlijke zaken door enkelvoudige kamers

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 17 november 1987

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de fractie van het **C.D.A.** vroegen of in het bijzonder met het oog op mogelijke werklastverlichting ten aanzien van eenvoudige zaken in appel ook het oordeel ingewonnen is van de raadsheren in het veld. Zo ja, tot welke uitkomsten heeft zulks geleid?

De aan het woord zijnde leden vernamen voorts gaarne een inhoudelijke reactie op het preadvies van Prof. Mr. H. J. Sniijders, uitgebracht ten behoeve van de jongste jaarvergadering van de Nederlandse Orde van Advocaten, afgedrukt in het Advocatenblad 1987, nr. 14, en met name ten aanzien van diens ontkenning dat zaken ex boek 1 van het BW materieelrechtelijk zo eenvoudig zouden zijn.

De Nederlandse Vereniging van rechtspraak heeft gewezen op het risico dat verbonden is aan afzonderlijke behandeling van wetsvoorstellen gericht op het efficiënter doen functioneren van de rechterlijke macht, waardoor immers het zicht op de samenhang verloren gaat. Gaarne zouden de aan het woord zijn de leden daarom een overzicht ontvangen van wetgeving dienaangaande welke op komst is en/of wordt overwogen.

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** spraken hun waardering uit voor dit wetsvoorstel. Wel bestonden bij hen nog enkele vragen die zij wilden voorleggen aan de minister.

In de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer stelt de minister op pagina 5 dat het in de bedoeling ligt om ter verbetering van het functioneren van de gerechten en ter vermindering van werklast de bevoegdheid tot het vormen en bezetten van kamers geheel aan de gerechten over te dragen. Kan de minister aangeven hoe ver de voorbereiding van dit voorstel van wet gevorderd is? Kan hij eveneens aangeven in hoeverre de uitvoering van het onderhavige wetsvoorstel moeilijkheden ondervindt door het feit dat deze bevoegdheid op dit moment nog niet aan de gerechten is overgedragen? Treden hierdoor knelpunten op en zo ja, van welke aard zijn deze?

Verder constateerden de aan het woord zijnde leden dat de kans niet ondenkbeeldig is, dat qua strekking en omstandigheden onderling

¹ Samenstelling:

Wagemakers (CDA) (voorzitter), Glasz (CDA), Fleers (CDA), Mw. Mastik-Sonneveld (PvdA), Mw. J. H. B. van der Meer (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Heijne Makkeel (VVD), Talsma (VVD), Glastra van Loon (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Mw. Van Leeuwen (PSP), Schuurman (RPF), Mw. Bolding (CPN) en Van der Jagt (GPV).

vergelijkbare gevallen per rechtbank op verschillende wijzen worden behandeld, bijvoorbeeld doordat in de ene rechtbank de enkelvoudige kamer deze zaak behandelt en doordat in een andere rechtbank een qua strekking en omstandigheden vergelijkbare zaak die is ingeschreven ter rolle van een enkelvoudige kamer wordt doorverwezen naar een meervoudige kamer. Vindt de minister dit een bezwaar? Hoe kijkt hij in het algemeen tegen deze problematiek aan?

Verder wezen de aan het woord zijnde leden op de wel eens in dit verband geduide psychologische problematiek in die zin dat het kan voorkomen dat voor zaken krachtens boek I van het B.W. een alleensprekende rechter verschillende malen door een zelfde alleensprekende rechter van een Rechtbank danwel van een Hof kan worden «gecorrigeerd»! Kan de minister nog eens specifiek aangeven of hij dit als een probleem ziet en hoe hij hiertegen aankijkt?

De leden van de fractie van **D66** stelden de volgende vragen. Naar welke maatstaven beoordeelt de minister de wenselijkheid en toelaatbaarheid van vereenvoudiging van de rechtsgang in burgerlijke zaken?

Acht de minister de mogelijkheid van unus-rechtspraak in eerste en die in tweede aanleg van gelijke betekenis? Op welke gronden rust zijn oordeel in deze?

De voorzitter van de commissie,
Wagemakers

De griffier van de commissie,
Mevrouw Dijkstra-Liesveld